

332. Skämby, Åkers sn, Åkers hd.

Pl. 167, 168.

Äldre avbildning: Brate 1922 (ATA).

Runristning på övre delen av ett klippblock omkring 10 steg Ö om Sö 331. Den ristade ytan lutar i omkring 45° vinkel mot marken.

Ristningen blev bekant först år 1922, då en yngling från trakten, som kände till den, visade den för Brate.

Ristningens höjd 1,40 m., bredd 0,68 m. Den är mycket grund, och då ytan därtill är starkt vittrad, är den synnerligen svårläst. Några ord äro dock fullt säkra.

Inskrift:

.. **þb-urn** · **lit** · **kira** · **mirki** · **þ-si** . . . **u-mlaug sun** . . .

5 10 15 20 25 30

[Guð]biörn(?) let gærva mærki þessi [at Hol]mlaug, son [sinn].

»Gudbjörn lät göra dessa märken efter Holmlög, sin son.»

Till läsningen: Runan 1 är mycket svag; den ser dock ut att vara **þ** (mindre sannolikt **u**). Därframför finnes plats för en, eller möjligen två runor, varav dock inga spår finnas kvar. Även 2 **b** är osäker, av 3 finnes intet i behåll. 8, 11, 15 **i** äro icke stungna. Men 10 **k** har möjligen en ristad prick. För övrigt är 10—18 **kira · mirki** tämligen tydligt. 19 **þ** är däremot svagt, och på det följande stycket av slingan, upptill på stenen, synas endast runorna **si**. 23 **u** är svagt, men säkert. En fördjupning därframför är möjligen rest av föregående runa (**h**?). Av 24 finns endast en del av hst. 25—27 **m** äro säkra. 28 liknar något **r**, men är troligen ett **u**. 29 **g** är svagt, men pricken är säker. 30—32 **sun** äro säkra. I rundjurets stjärt ha säkerligen stått runor, men med undantag av en hst äro dessa utplånade.

Brate, som måhända har undersökt stenen under mindre gynnsamma förhållanden, har en starkt avvikande läsning: **k-in · urp · lit klia · snuki · . . . uisi · kupr**. Och han tolkar detta så: »Hustrun (isl. *kvæn*) Urd lät spänna väven (isl. *kljá* 'forsyne Rendingen med saadanne Stene, der skulde holde den nedhængende Del af samme strammet') med en orm. Skeppshövding ([**skaipar**]uisi) god . . .»

Inskriftens första namn är tydligen en sammansättning med *-biörn*; men att det varit just *Guðbiörn* kan ej anses säkert. Om detta namn se ovan Sö 177. Ett mansnamn *Holmlaugr* är visserligen ej tidigare säkert belagt¹, men båda lederna *Holm-* och *-laugr*, äro vanliga, det senare bl. a. i *Biarnlaugr* Sö 287, *Hærlaugr* T 91, *Styrklaugr* Sö 34.

333. Arja ödekyrka, Åkers sn, Åkers hd.

Pl. 169. Pl. 3: B 698.

Litteratur: B 698, L 968. Ransakningarna 1667—84; J. Peringskiöld, Fl 5: 2 bl. 7, Monumenta Sudermaniæ, hs R 552 (Uppsala Univ.-Bibl.) nr 23, Vita Theodorici (1699), s. 402 f., 490; P. Dijkman, Historiske Anmærkingar (1723), s. 130 f.; O. Celsius, Runæ Medelpadicæ (1726), s. 8, Svenska runstenar 1, s. 334; Acta Literaria Sveciæ, 1726, s. 148; G. Wallin i Acta Soc. Reg. Scient. Upsaliensis 1743, s. 17; Bautil (1750), Förordet § 3; J. Bilmark, De Turcis antiquissimis Scandiæ populis (Diss. Åbo 1766), s. 17; S. Lagerbring, De Monumento Kiwikensi (1780), s. 6 not; N. R. Broeman, IW s. 56 f., 191 f.; J. P. Tollstorp Beskrifning om Södermanland (1837), s. 105, 169 f.; R. Dybeck, brev ²³/7

¹ **holmlauh** L 452 Mölneby, Vallentuna sn (Uppl.), kan vara kvinnonamnet *Holmlaug*.